

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔
ไม่ทำตัวให้ดี ไปที่ไหนทุกซั่วนั้น

ทางคดเคี้ยวที่สุดเข้าอำเภอมแม่สอด คดเคี้ยวมากที่สุด ต้องได้เดือนคนขับรถ ให้เชื่อคำเตือนของเขาข้างถนน ๆ เตือนเพื่อความปลอดภัย ถ้าปฏิบัติตามคำเตือนเขา จะปลอดภัย ใครรอดเก่งพั่ง ที่เขาเขียนเตือนไว้ตามป้ายต่าง ๆ สองฟากทาง คือเป็น ความหวังใจของทางราชการนั่นเอง

(เชื่อนอุปถัมภ์ ทอง ๓ บาทครับ) พยายามเก็บหอมรอมริบแต่ต่อไป พวก เรามีน้อยไม่สำคัญ สำคัญที่น้ำใจที่รักชาติของเรา ทำให้เสียสละ แสดงออกมาจาก ความรักชาติของตน มีคุณค่ามากนะ เก็บไว้เพื่อกิเลสตัณหาเพื่อความเพลิดเพลิน ความเพ้อของตัวเองว่า เพื่ออยู่เย็นเป็นสุขสะดวกสบาย กิเลสจะพาใครให้สะดวกสบาย เคยมีไหม ถ้ามีแล้วศาสนาที่พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอกก็ไม่มีในโลก เพราะกิเลสเก่ง กว่าธรรมแล้ว นี่เพราะอะไรจึงต้องมีศาสนาประจำ ก็เพราะศาสนาเป็นน้ำดับไฟ ไฟคือ กิเลสเผาหัวใจสัตว์ เรายังไม่รู้ตัวอยู่หรือว่าศาสนาเลิศเลอขนาดไหน ยังเห็นว่ากิเลส เป็นของเลิศเลออยู่หรือ แล้วป็นธรรมของพระพุทธเจ้า ซึ่งเท่ากับอวดดีต่อธรรม นั้นแหละคือการทำลายตัวเองโดยไม่มีข้อคิดอะไร จมเลย ๆ ไม่มีข้อแม้

ศาสนาท่านสอนทุกอย่างแม่นยำ ๆ ตายใจได้เลย ๆ ถ้าตามธรรมของพระพุทธ เจ้าแล้วไม่เป็นอย่างอื่น เรื่องกิเลสก็ไม่เป็นอย่างอื่นเหมือนกัน มีแต่จอมปลอมตลอด เลย ไม่ว่าส่วนใหญ่น้อยจอมปลอม ล่องลอยสัตว์โลกให้จมไปเรื่อย ๆ แต่สัตว์โลกก็ ไม่มีความเข็ดหลาบ ทุกซัไม่เข็ดไม่หลาบคือทุกซัเพราะอำนาจของกิเลสกล่อมใจ อันนี้ ไม่เข็ดหลาบ โลกมนุษย์เราจึงมีความทุกซัความทรมาณอยู่ทุกหย่อมหญ้าเลยเชียว คือ สัตว์ก็มีในหย่อมหญ้า สัตว์ก็เป็นทุกซัเพราะกิเลสฝังอยู่ในใจสัตว์ คนก็เป็นทุกซัเพราะ กิเลสฝังอยู่ในหัวใจคน ยิ่งผู้ใดส่งเสริมกิเลสตัณหามาก ๆ แล้ว ผู้นั้นจะเป็นคลังแห่ง กองทุกซัทั้งหลาย แล้วก็มาอวดร้านว่าคนนั้นเขาดีอย่างนั้น เขามั่งเขามี เขามียศถา บรรดาศักดิ์อย่างนั้นอย่างนี้ มาประดับร้าน กิเลสเผาอยู่ในหัวดับ ว่างั้นเลยนะ

นี่แหละภาษาธรรม ฟัน้องทั้งหลายฟังเอา กิเลสฝังอยู่ในหัวดับ ให้มันถึงกิเลสละ ชิ เมื่อกิเลสมันถึงขนาดนั้นแล้วเราก็ซัดกันใหญ่ นี่แหละคำพูดที่มีความแน่นหนัก มีน้ำ หนักที่เห็นกิเลสเป็นภัยจริง ๆ ฟัดกันเต็มเหนี่ยว พูดต้องมีน้ำหนัก ความสกปรกโสภณม อย่างนี้ท่านไม่มีในภาษาของธรรม มีแต่กิเลสมันปิดป้องตัวของมัน พูดอะไรออกมา อย่างนี้ กิเลสจะต้องพยายามปิดป้อง ๆ เพราะตัวกิเลสก็คือตัวหยาบโลน คือตัวสกปรก อยู่ในนั้นหมด มันจะไม่มีของดีในตัวของมัน เพราะฉะนั้นมันถึงปิดป้องให้โลกทั้งหลาย

นี้ยอมนับถือเคารพเทิดทูนมันตลอดมา เพราะกิเลสเป็นตัววิหิงโยที่สุด ไม่มีคำว่าอิมพอในกิเลส ไม่เหมือนธรรมนะ

อะไร ๆ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วไม่พอทั้งนั้นแหละ คือหิวตลอด ๆ เพราะฉะนั้นกิเลสจึงต้องการความยกยอสรรเสริญ ยกยอปอขึ้นอะไร ความจริงมันไม่คำนึงแหละ ขอแต่ความยกยอมันก็พอ ความจริงมันไม่คำนึง ถ้าธรรมแล้วยกก็ไม่เอา ตำนาก็ไม่เอาเพราะไม่ตรงกับความจริง ยอหาอะไรคือมันไม่เป็นตามยอ มันผิด แล้วตำหนิหาอะไรก็ถูกต้องแล้ว นั่นธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมจึงเอาความจริงเข้าว่า กิเลสเอาความจอมปลอมหลอกลวง จริงไม่จริงไม่คำนึง เรื่องของกิเลสจึงเป็นข้าศึกกับธรรมตลอดมา

ที่นี้โลกทั้งหลายถูกกล่อมมาเสียตั้งกับตั้งกลับ มันก็ยังไม่อิมพอและจะไม่อิมพอตลอดไปด้วย เมื่อไม่อิมพอในกลอุบายของกิเลสหลอกลวงอย่างนี้แล้ว เรื่องความทุกข์ ความทรมาณของสัตว์ก็ต้องเป็นแถวเป็นแนวเดียวกัน เป็นเงาติดตามตัวไปเลยแหละ เราอย่าไปค้นหาความสุข หวังแต่ความสุข หวังนั้นหวังนี้ แต่เราสร้างแต่ความทุกข์ตามอำนาจของกิเลสหลอกลวง เราจะหาความสุขมาจากไหน กิเลสไม่เคยทำใครให้มีความสุขความสบาย

ยกตัวอย่าง เอา ส่วนมากเรามักจะยกผู้ชายขึ้นเสียก่อนนั่นแหละ ทั้ง ๆ ที่ผู้หญิงก็มีเหมือนกันในสิ่งเหล่านี้ จะยกผู้ชายขึ้นเสียก่อน สมมุติว่าผู้ชายคนนี้มีเมียอยู่คนหนึ่งแล้ว เขาไม่พอใจ มันไม่พอ ที่นี้เขาจะไปหาให้พอใจเขา เขาก็ไปหามาอีกได้เมียมาอีก ๒ คน ๓ คน พอมาถึงบ้านนี้พึดกันกับเมียเก่าอยู่ในบ้านนี้ เป็นยังงัยสุขไหม เขาไปหาความสุขแล้วเป็นสุขไหม นี่แหละกิเลสหลอกให้เป็นวิชาหมากัดกัน นั่นเห็นไหม นี่แหละกิเลสหลอกโลกหลอกอย่างนี้ ท่านทั้งหลายอย่าเป็นบ้า ผัวเดียวเมียเดียวนี้เคยมีมาตั้งกับตั้งกลับ ครองความสุขกันมาพอแล้ว ศาสนาครอบเอาไว้ให้เป็นผู้มีผัวเดียวเมียเดียวนี้ ครองความสุขกันได้กระทั่งวันตาย

ถ้าลงมีสองผัวสามเมีย เอาเถอะน่าว้างั้นทันทีนะ นี่คือเรื่องของกิเลส หลอกเข้ามาบีบเป็นไฟทันที ถ้าเป็นธรรมแล้ว เอา อยู่กันไปจนตายด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน เป็นความพึงเป็นพึ่งตายฝากเป็นฝากตายต่อกันแล้วไปที่ไหนสบายหมด ผัวไปไหนก็ตามเมียไปไหนก็ตาม เพราะตายใจต่อกัน มีธรรมประจำใจแล้ว โลกทั้งโลกนี้ผู้ชายมีกี่คน นั่นไม่ใช่ผัวของเรา ไม่ยุ่งเท่านั้นพอ ผู้หญิงมีกี่คนในโลกอันนี้ ไม่ใช่เมียของเราเท่านั้นพอ คนไหนเมียของเรามองดูหน้าก็รู้แล้ว จำเป็นอะไรจะต้องไปตีตราอีก แกเป็นเมียข้าไหม ไอ้ตาบอดเราจะว่าอย่างนี้ ฟาดหน้าผากมันอีกถ้าเป็นเรานะ เข้าใจหรือ เท่านั้นพอ พระพุทธเจ้าท่านสอนโลก เหตุใดจึงพากันฝันเอานักหนา จนเป็นบ้าไม่เลิกเลย

พวกเราเนี่ย บ้ากิเลสบ้ากามไม่เลิกนะ เวลานี้กำลังกำเริบเสิบสานมาก กำลังส่งเสริมมันมากทีเดียว

เรื่องของกิเลส กามกิเลสเนี่ยตัวสำคัญมาก เป็นอำนาจบาทหลวงใหญ่โตส่งผ่าเผยมาก เพราะได้รับการยกยอปอแป้น การหมอบคลานจากสัตว์โลกที่ยอมรับมัน ไปที่ไหนมันถึงออกหน้าออกตา เป็นเจ้าตลาด ๆ ไปหมด ท่านทั้งหลายดูนะ ที่พูดมานี้เป็นเรื่องใส่ร้ายกิเลส ไม่ได้ใส่ร้าย มันตัวร้ายอยู่แล้วจะใส่มันหาอะไรเพิ่มเข้าอีกล่ะ อะไรจะร้ายยิ่งกว่ากิเลส จะไปใส่ร้ายมันหาอะไร ก็มันร้ายอยู่แล้ว มีแต่ใส่ดีเข้าไป เอน้ำดับไฟเข้าไป สอนให้แก่ให้ไซ้ ให้ชำระสะสางถึงถูก

พระพุทธเจ้าท่านสอน ธรรมตายใจได้ขนาดนั้น เราดูชีวิตอย่างตะกี้เนี่ย นี่ละธรรมเป็นอย่างนี้ ใครลืมหักระเป่า พอเห็นปั๊บจับมาแล้วนี่ใครลืมหักระเป่า นั่นเห็นไหม ก็ต้องจับมาโฆษณาหาเจ้าของ เพราะไม่ใช่ของเราใครก็รู้ นี่หลักธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ของเราทำอะไรก็เอาไม่ลง กินไม่ลงกลืนไม่ลง ถ้าธรรมเป็นอย่างนั้น พอเห็นแล้วก็ประกาศ นี่กระเป่าของใครลืมหัก เห็นไหมล่ะ คือให้เจ้าของมารับไป นี่ตามความสัตย์ ความจริงของธรรมเป็นอย่างนั้น แล้วอยู่ที่ไหนตายใจกันได้หมดคนเราเมื่อมีธรรมแล้ว อย่างลืมหักระเป่าเนี่ย อย่างว่าแต่กระเป่าหนึ่งสองกระเป่า ลืมหักไปเท่าไรมันก็เคลื่อน ก็ไม่มีใครแตะไม่มีใครยุ่ง นอกจากจะจับมาโฆษณาหาเจ้าของ ถ้าไม่ชี้แจง ถ้าเป็นหลวงตาบ้วนี่ปาเข้าปา มันลืมหักอะไรนักหนา มันเชื่อ

นี่เขายังโฆษณาอย่างดี นี่หมายถึงธรรมเข้าใจหรือพี่น้องทั้งหลาย คือธรรมนี้ตายใจได้เลย ไม่ใช่ของเราไม่แตะ จ้างให้ก็ไม่เอา บังคับให้เอาก็ไม่เอา นี่เรียกว่าธรรม จึงตายใจกันได้แบบนี้ ผัวเมียตายใจกันได้อย่างที่ว่าเป็นสุขในโลก ไม่มีอะไรสุขยิ่งกว่าการครองกันด้วยความซื่อสัตย์สุจริตฝากเป็นฝากตายกัน ตามหลักธรรมพระพุทธเจ้าสอนไว้ ท่านสอนมานานสักเท่าไร ให้เราป้องกันรักษาตัวและเพื่อความอบอุ่นแก่ครอบครัวของตัวเอง ท่านเอาธรรมครอบเอาไว้ ๆ แต่กิเลสมันไปพัง ถ้ากิเลสไม่มาพังเราก็โดดไปหากิเลสละชิ นั่นชิมันถึงได้ร้อนทุกวันนี้

โห นำทุเรศนะ แล้วเสริมไปทุกวัน ๆ ยิ่งเสริมนะ เรื่องกิเลสจะเป็นเรื่องคำไพเราะ เพราะพริ้งหมอบคลานกับกิเลส พุดแข็งหรือว่าพุดธรรมดาเป็นอรรถเป็นธรรม คือธรรมต้องพุดอย่างตรงไปตรงมาเรียกว่าธรรม กิเลสต้องอ้อมอ้อม ๆ ต้องประจบประแจงเลียแข้งเลียขา อย่างนั้นเป็นเรื่องของกิเลส กิเลสชอบขอ ไปพุดธรรมดาไม่ได้ เพราะธรรมดาตรงไปตรงมา ผิดบอกว่าผิดถูกบอกว่าถูก นี่เป็นธรรม เป็นข้าศึกกับกิเลส มันจึงต้องได้รบกันอยู่ตลอดเวลาระหว่างกิเลสกับธรรมในหัวใจเรานั้นแหละ

ออกจากรั้วก็ไปรบกันกระทบกระเทือนกันได้ กิเลสตัวนี้ไปไหนอาละวาดนะ ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้

ดั่งที่เทศน์ตะกั๊วนี้ พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกได้ ตอนที่ไปเทศน์อำเภอ..เทศน์ไปเทศน์มามันก็เกี่ยวโยงกันกับ คือสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัย ไม่สอนให้รู้สิ่งที่เป็นพิษเป็นภัย และเป็นคุณจะสอนว่าอย่างไร ธรรมต้องสอนให้รู้ทั้งพิษทั้งภัยให้รู้ทั้งบุญทั้งคุณ เรียกว่าให้รู้ทั้งโทษทั้งคุณนั้นแหละ นี่สอน แถวนั้นเป็นแถวที่มีแต่มหาภัยสังหารคนทั้งเป็นให้หมดคุณค่าหมดราคาเป็นหมาขี้เรื้อนไปตาม ๆ กันหมด อะไรมันทำคนให้เป็นหมาขี้เรื้อน คือยาเสพติด แถวนั้นเต็มหมดเลย ไปเราก็ดูต้องได้สอนเรื่องยาเสพติด บอกพิษบอกภัยของมัน เรียกว่ายาทำคนให้เป็นหมาขี้เรื้อน คือยาเสพติด นี่ก็สอนเข้าไปตรงนี้เพื่อให้ได้รู้เรื่องราวกัน คือมันเป็นภัยต้องบอกว่าเป็นภัย ไม่สอนอย่างนั้นไม่ได้ เด็กไม่รู้เรื่องราววิ่งไปตามเขา เสียคนทั้งคนได้มากต่อมากนะ

เราพูดถึงเรื่องยาเสพติดเป็นภัยต่อโลก ถ้าใครได้ติดอันนี้เข้าไปแล้วหมด โลกนี้เป็นโลกหมาขี้เรื้อน หากคุณค่าหาราคาไม่ได้ ใครอยากเป็นหมาขี้เรื้อนใหม่ ถ้าไม่อยากเป็นหมาขี้เรื้อนแล้วอย่าเอามายุ่ง ถ้าอยากเป็นหมาขี้เรื้อนไปสั่งมา ฟากเมืองไทยเราไปนี้ ผึ้งของเขามีแต่ยาที่เขาามอบให้คนไทยเราเป็นหมาขี้เรื้อนกันทั้งนั้นแหละ ใครอยากเป็นหมาขี้เรื้อนให้โดดออกไป ไกล ๆ นั้นแหละเขตเขาเขตเรา เขตนั้นเขตยาเพื่อหมาขี้เรื้อน เขตนี้เป็นเขตของคนที่ต้องการเป็นหมาขี้เรื้อน เอ้าไป กลับมานี้เป็นหมาขี้เรื้อนทันทีเลย เข้าใจไหม

นี่แหละธรรมท่านสอนอย่างนี้แหละ ผิดท่านบอกว่าผิดแต่มันไม่ยอมฟังนะซี มันถึงได้เสียคน ความรู้วิชาเล็กน้อยนั้น ใครเรียนมาด้วยกันไม่ปฏิเสธ แม้แต่เด็กก็ยังรู้ผิดรู้ถูก ทำไมผู้ใหญ่ถึงขนาดเรียนมาเมืองนอกเมืองนา ประเทศไหน ๆ ดอกเตอร์ดอกแต่ อะไรก็ไม่รู้แหละ เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบัวไม่เคยหอรอกดอกเตอร์ดอกแต่ ได้ก็ได้ที่เขาพากให้หลวงตาบัวอยู่ข้างบน หลวงตาบัวเป็นดอกเตอร์สองดอกเตอร์นะ ดอกเตอร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นและดอกเตอร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้นเวลาเขาถาม วิชาดอกเตอร์นี้มันคืออะไร ไม่ได้เรื่อง ก็จะต้องอ้อมแอ้มไป ออย่ามาถามไม่เกิดประโยชน์ ไปหากล้วยหอมมาจะวางั้น เวลาเขาถามต้องแก้ไป ไปหากล้วยหอมกล้วยไซ้มา อันนั้นเกิดประโยชน์ มันก็ต้องไปอย่างนั้นเสีย ความจริงคือเจ้าของไม่ได้เรียนดอกเตอร์ไซ้ใหม่ แต่เขามาหยิบยื่นให้ มันก็มีแต่กระดาดาละซี

การเรียนเรียนอย่างไร ถ้าไม่มีธรรมแล้วเหนือนี้ไปก็เหนือเถอะนะ กิเลสครอบไว้หมด ๆ กิเลสมันเหนือวิชา วิชานี้เป็นวิชากิเลสผลิตให้ทั้งนั้น ไม่ใช่วิชาธรรมผลิตให้

เมื่อวิชากิเลสผลิตให้แล้ว เอาวิชาใดมาก็คือเครื่องมือของกิเลสจะฟันหัวเรา ๆ ถ้ามีธรรมแทรกเข้าปึบ ๆ เป็นประโยชน์ทั้งหมดวิชาความรู้มากน้อย นี่สำคัญอยู่ตรงนี้นะ

โห ได้ระวังมากนะเวลานี้ลูกหลานมาก เมืองไทยเรานี้ยิ่งหนาแน่นเข้าไปทุกวัน ๆ ต่อไปคนนี่มันจะไม่มีบุญมีบาปนะ มันจะเต็มบ้านเต็มเมืองมีแต่พวกหมาขี้เรื้อนทั้งนั้น ดอกเตอร์ก็ดอกเตอร์หมาขี้เรื้อน เรียนอะโรมาสูงต่ำขนาดไหน เมื่อไม่มีธรรมยอมรับความผิดถูกชั่วดีเอาเป็นเครื่องกำจัดความชั่วแล้ว เรียนมาเท่าไรก็เรียนเออะ เป็นเครื่องมือให้คนเป็นหมาขี้เรื้อนทั้งนั้นแหละ ถ้ามีธรรมอยู่ไหนสบายหมดคนเรา เย็นใจอยู่ด้วยการไว้ใจกันได้ตายใจกันได้ตั้งที่พูดตะกี้นี้ กระเป๋าเงินของใครตกหายก็โฆษณาหาเจ้าของ ฟังซิ นี่ธรรม ไม่เอาไม่ใช่เป็นของเจ้าของ มันเป็นอย่างนั้น ตายใจกันได้แบบนี้เอง จะว่าไง ถ้าเป็นเรื่องของกิเลส ออย่าว่าแต่มีงมาลีมีกระเป่าเดียวนี้เลย ให้มีงเอาโคตรพ่อโคตรแม่มีงมาลีมีกระเป่าไว้ นี้ กูจะเอาโคตรพ่อโคตรแม่กูมาเอาหมดเลย มีงมีก็โคตรกูมีเท่านั้นโคตรเลย มีงมาลีมีกูจะเอาหมดทั้งโคตรกูนี้จะว่าไง เข้าใจไหม ไม่มีถอยกัน ถ้าเป็นธรรมแล้ว ออย่ายุ่ง เห็นไหมล่ะ ไม่ใช่ของตัวเองไม่เอา

นี่ละธรรมเป็นเครื่องตายใจได้ ท่านทั้งหลายทำไมจึงไม่ฟัง ไม่สนใจบ้าง เป็นบ้าอะไรกับเรื่องของกิเลสที่พาให้ล่มจมตลอดเวลา มันล่มจมมาทำอะไรแล้วยังไม่รู้เนื้อรู้ตัว ไม่เข็ดไม่หลาบ แล้วจะไปเข็ดหลาบตอนไหน พิจารณาซิ เวลาตายแล้วไป กุสลา ธมฺมา มันไม่ใช่คนเข็ดหลาบ เวลาตายแล้วนิมนต์พระไปกุสลา อย่างหลวงตานี้ไม่ไปให้แหละ สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยยังไม่สนใจ ตายแล้วหลวงตาบ๊วไป กุสลา ให้นำะ สันพร้านี้ตีหัวคน เวลายังมีชีวิตกุสอนมีงทำไมไม่ฟัง เวลามีงตายแล้วจะมานิมนต์กูไป กุสลา หาอะไรนอกจากสันพร้ากูจะฟาดหน้าผากมีง เคาะโลงโป๊ก ๆ เข้าใจไหม

ให้รับแรงแก้ไขตัวเองตั้งแต่บัดนี้ บ้านเมืองเราเราหาที่ไหนหาความสุข ต้องหากับตัวของเรา หาความทุกข์ก็หากับตัวของเรา มันกระจายออกไปเองเรื่องความทุกข์ ใครต่างคนต่างหากระจายไปเป็นกองทุกข์ เรื่องความสุขต่างคนต่างหาความสุขด้วยปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ความดีมันกระจายไปได้ ความสุขความทุกข์ขอดอยากเมื่อไรในโลกนี้ มันอยู่กับคนมันอยู่กับสัตว์ หาได้จากคนหาได้จากสัตว์ ทั้งดีทั้งชั่วทั้งสุขทั้งทุกข์ หาได้ด้วยกันนั้นแหละ อันนี้เราไม่หาสิ่งที่จะให้ความสุข มันหาตั้งแต่ความทุกข์ ครั้นหากันก็บ่นบ่นตั้งแต่เรื่องทุกข์ เจ้าของหาไม่สนใจเลย มันเป็นอย่างนั้นนะ

นี่ก็ไปเรอล่าบาลานมากน้อยเพียงไรพี่น้องทั้งหลายได้เห็นไหมล่ะ หลวงตาบ๊วหวังอะไรกับพี่น้องทั้งหลาย พูดตรง ๆ อย่างนี้นะ นี่ละเรียกว่าภาษาธรรม หลวงตาบ๊วไม่ได้หวังอะไรกับพี่น้องทั้งหลายที่เป็นผู้นำจุดลากอยู่เวลานี้ เรียกว่าเที่ยวบิณฑบาตทางนั้นทางนี้ ประกาศให้บริจาควัดช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เพื่อสมบัติของเรา จะได้อุ้มเรา

ขึ้นจากหล่มลึก สมบัติอยู่ในกระเป๋าก็ไม่ได้อุ่นนะ สมบัติที่จะเป็นบุญเป็นกุศลจากความ
รักชาติสละลงไป อันนี้อุ่นเราขึ้นนะ สมบัติที่เราได้มาแบบเอาไปใช้โกโรโกโส นั่น สมบัติ
นั้นจะพาให้เราจม

นี่เราก็ได้พยายามมานี้ร่วม ๔ ปีแล้ว สอนฟังซี ฟีน้องทั้งหลายเห็นไหม สอนคน
มาร่วม ๔ ปีนี้แล้ว เรียกว่าตั้งหน้าตั้งตาออกสอน ออกประกาศทั่วถึงกันด้วยความเป็นผู้
นำในการช่วยชาติ เราก็พยายามเต็มเหนี่ยว เมื่อค้นมาหาหลักตัวจริงจริง ๆ แล้ว เราหา
เพื่ออะไร เราพอทุกอย่างแล้วเราไม่หาเพื่ออะไร เพียงแต่อาศัยชั้นธัญอยู่เฉย ๆ ธาตุชั้น
ของเราหล่อเลี้ยงมันไว้ทุกวัน ประนปรือกันไปอย่างนั้นแหละ พายู่พากินพาหลับพา
นอนเพื่อให้มีกำลัง แล้วนำเครื่องมือคือร่างกายนี้ไปทำประโยชน์ในการแนะนำสั่งสอน
ประชาชนและโลกทั่ว ๆ ไปเท่านั้นเอง สำหรับเราเราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่หวังอะไร

ท่านทั้งหลายฟังไหม เป็นยังงั๊ธรรมพระพุทเจ้าโกหกโลกหรือ นี่เอามาพูดให้
ฟังอย่างจ้ง ๆ โกหกโลกหรือ เราไม่โกหกเราเสียอย่างเดียว ใครจะว่าโกหกอะไรเราก็
ไม่สนใจ การปฏิบัติตะเกียกตะกายแก้ความผิดความพลาดอยู่ในตัวของเรานี้ เต็มกำลัง
ความสามารถ แก้ไม่หยุดไม่ถอย ๆ เพื่อความดีตลอดเวลา ๆ บำรุงด้วยความดีตลอด
เวลาจนกระทั่งมีความเจริญรุ่งเรืองภายในจิตใจ ตั้งแต่ศีล สมาธิ ปัญญา วิชาวิมุตติ
ไม่มีอะไรบกพร่องในหัวใจ เราพูดจริง ๆ อย่างนี้นะ เราปฏิบัติธรรมตั้งแต่บวชมาได้
๖๘ ปีฟังซีฟีน้องทั้งหลาย นี่ยังไม่เกิดนะนี่ อายุของการบวชเราได้ ๖๘ ปี นี่อายุที่ปีจะมา
อวดหลงตาได้หรือ หลงตาบวชตั้ง ๖๘ ปีนี้ ดอกเตอร์ได้ถึง ๒ ดอกเตอร์ เรียนฟาด
จนกระทั่งครุหมัดความสามารถ หมดยังงั๊ คือเราได้ประถม ๓ แต่ก่อนประถม ๔ ไม่มี

เราพยายามปฏิบัติตนอย่างนี้ตลอด ชีวิตของพระ หน้าที่ของพระ มีแต่การเข้ม
งวดกวดขันในการเก็บรักษาคุณงามความดี กำจัดปิดเป่าสิ่งชั่วช้าลามกออกตลอดเวลา
ไม่ไปสร้างความชั่ว สร้างแต่ความดีตลอดเวลา ทีนี้เมื่อเวลาเราสร้างความดี ผลของ
ความดีคือความสุขมันก็มีขึ้นมาพร้อม ๆ กัน เราไม่สร้างความชั่ว ความชั่วจะมาจาก
ไหน มาติดตัวเราให้เดือดร้อนภายในจิตใจเราไม่มี ก็มีแต่กิเลสที่เป็นธรรมชาติมันฝัง
อยู่ในใจ มันติดมันตัน เราก็พึดมันอยู่ตีมันอยู่ตลอดเวลา ตีไปตีมาตีไม่หยุดไม่ถอยมัน
ก็ค่อยจางไป ๆ ฟาดให้มันกระจางขึ้นมาเลย เมื่อกิเลสไม่มีเชื้อที่จะเป็นเหตุให้สัตว์โลก
ทำความชั่วช้าลามกมันไม่มี มันก็หมดไปตาม ๆ กันแล้วไม่มีอะไรมาทวนหัวใจ

เราพูดจริง ๆ ท่านทั้งหลายเชื่อไหมธรรมพระพุทเจ้า มาหลอกโลกหรือ เป็นของ
จริงตั้งแต่กิเลสนั้นหรือ ว่ามรรคผลนิพพานมีหรือไม่มี ความดีมีหรือไม่มี นี่เอาตัวมา
ยื่นเลยพระพุทเจ้านิพพานแล้วก็ตาม พูดแล้วสาธุ ขอทำงานแทน เพราะจวนจะตาย
แล้ว ให้ฟีน้องทั้งหลายได้ทราบเสียว่าธรรมของพระพุทเจ้าจริงหรือไม่จริง เราทรงไว้

เต็มหัวใจของเราแล้วเราไม่ได้สงสัยอะไร สอนพี่น้องทั้งหลายเราสอนด้วยความเมตตา เราไม่ได้แบ่งปันปันส่วน เรียกว่าเราสอนด้วยความพอทุกอย่างแล้วสอนโลกนี้นะ ไม่ว่า จตุปัจจัยไทยทานที่ท่านทั้งหลายบริจาคมากน้อยนี้ ไม่มีรู้ไหลแตกซึมไปไหนเลย เราเป็นผู้เก็บรักษาเองผู้เดียว สั่งจ่ายแต่ผู้เดียวๆ เพื่อความปลอดภัย สำหรับสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาให้ตายใจได้วางใจเลย เราก็กทำแบบนั้นตลอดมาไม่มีมลทินอะไร แปรเปื้อนในหัวใจเราเลย นี่เราทำอย่างนี้เพื่อโลก

เราไม่ได้เอาอะไรนะที่มากต่อมาก คิดดูซิ เงินสักกี่ล้านที่เข้าคลังหลวง สมบัติเงินทองเข้าในคลังหลวงของเรา จากพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคด้วยความรักชาติของตน เข้าไปมากขนาดไหน เราไม่ได้มีอะไรไปแบ่งปันปันส่วนนะ เข้าอย่างสมบูรณ์พูนผลตามที่ได้มาๆ ทั้งนั้น เราไม่หวังอะไรเลย มีแต่ความเมตตาสงสารโลก สำหรับเมตตาสงสารเรา เราไม่มี เราพูดจริงๆ พอทุกอย่างแล้วสงสารหาอะไร การใช้ประโยชน์เกี่ยวกับธาตุชั้นนี้ก็ใช้เพื่อโลกต่างหาก เราไม่ได้ใช้เพื่อเรา ถ้าหากว่าใช้เพื่อเรา เราไปนานแล้วนะ เราไม่อยู่ หนัก พาอยู่พากินพาขับพาถ่าย พาหลับพานอน มีแต่เรื่องชั้นรกวนทั้งนั้น หัวใจธรรมชาตินั้นจะไม่มีอะไรกวนเลย นอกสมมุติไปหมดแล้วเอาอะไรมากวน

สุขทุกข์ทั้งหลายก็อยู่ในแดนสมมุติทั้งนั้น สุขทุกข์ทั้งหลายเป็นสมมุติไม่มีใน ความบริสุทธิ์ของใจ หรือไม่มีในพระนิพพาน หรือไม่มีในท่านผู้จิตบริสุทธิ์แล้ว เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าก็ดี พระอรหันต์ก็ดี ตั้งแต่วันท่านตรัสรู้แล้วท่านจึงไม่มีความทุกข์แม้ เม็ดหินเม็ดทรายเข้าแทรกในจิตของท่านเลย นอกจากมีอยู่ตามธาตุตามชั้นเป็น ธรรมดาเหมือนโลกทั่วๆ ไปเพราะธาตุชั้นเป็นสมมุติเหมือนกัน มันก็มี แต่ไม่สามารถที่จะไปซึมซาบจิตใจท่านให้เป็นทุกข์ได้เลย นี่เป็นอฐานะ เป็นคนละฝั่งแล้ว ฝั่งนี้เป็นฝั่งสมมุติฝั่งวุ่นวาย ฝั่งนั้นเป็นฝั่งวิมุตติหายกังวลทุกอย่าง ต่างกันอย่างนี้

นี่ก็ได้มาสอนพี่น้องทั้งหลายได้ ๓-๔ ปีนี้แล้ว หลวงตาบัวจนแทบจะเป็นจะตาย ถึงขนาดนั้นบางคนมันก็ยังมิ เราไม่สนใจพวกชี้หมูราชี้หมาแหง เราจะทำแต่ของดี เพราะฉะนั้นใครมาว่าอะไรตำหนิติเตียนเราอะไร เราไม่สนใจ เราจะเล็งตั้งแต่ความดีงามสำหรับโลกทั่วๆ ไปเท่านั้น ส่วนที่ไม่ดีเราก็กรักษาตัวเราอยู่แล้ว เราจะเอาความไม่ดีไปโปะพี่น้องชาวไทยและสัตว์โลกได้ยังไง เราโปะไม่ลงเราทำไม่ได้ เราจะทำแต่ของดีทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นใครจะมาตำหนิติเตียนเราก็กเป็นเรื่องลมปากของเขา เขาตำหนิก็ เป็นความผิดของเขา เขาเป็นผู้รับกรรมเอง เขาซมกก็เป็นความดีของเขา เราไม่เอาทั้ง ความชมความดีเราพอทุกอย่างแล้ว นี่ละเราสอนพี่น้องทั้งหลายเราสอนด้วยความเพียง พอทุกอย่างแล้ว เราไม่ได้มีอะไรติดเนื้อติดตัวว่าเป็นสมมุติ มีแต่ชั้นเท่านี้ที่อาศัยอยู่ วันหนึ่งๆ เท่านั้นเอง

หลังจากนี้แล้วไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา เรา การสอนโลกนี้เราสอนด้วยความ
 อัจฉาญชาญชัย เลยสมมุติทั้งหมดไป คำว่าอัจฉาญก็อัจฉาญในสมมุติ เราไม่มีในนี้
 อัจฉาญเลยสมมุติ เป็นหลักธรรมชาติของธรรมล้วนๆ ที่เหนือโลกตลอดเวลา เรานำ
 มาสอนโลกเราสอนอย่างนั้นะ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของจริงหรือเป็นของเล่น เป็น
 ตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็กเหรอ ทำไหมจึงทำกันเหาะๆ แหะๆ ไม่สนใจกับบรรดากับ
 ธรรม แต่เรื่องของกิเลสพันกันวันยังค่ำคืนยังรุ่ง มีแต่ความบ่นอื้อกันทั้งบ้านทั้งเมือง
 ครอบครัวย้ำเรือนผ้าเมียอยู่ด้วยกันไม่เป็นสุข เพราะกิเลสเข้าไปรบกวนที่อยู่ตลอด
 เวลา ถ้าธรรมเข้าไปแทรกแล้วผ้าเมียร่วมเย็นเป็นสุข ครอบครักร่วมเย็นเป็นสุข โคตรแะ
 ร่วมเย็นเป็นสุขตลอดส่วนรวม ต่างคนต่างมีศีลมีธรรมสงบร่วมเย็นตายใจกันได้ทั้งนั้น
 แหะคนเรา

เดี๋ยวนี้มันไม่มีธรรมละชิ ไปที่ไหนก็ไว้ใจกันไม่ได้ แม้ที่สุดผ้าเมียนอนติดข้างกัน
 อยู่นี้ผลอไม่ได้นะ ผ้านี้มันยิ่งกว่าลิง เราตำหนิเสียก่อนเพราะผ้านี้มันถือว่าเป็นเพศที่
 เปิดเผย เหมือนกับว่าเป็นเพศผู้ชายเป็นเพศหัวหน้า อะไรมันก็ออกหน้า ๆ ถ้าเป็นของ
 ไม่ดีมันก็ออกหน้าผู้ชายนี่ เป็นอย่างนั้นนะ ผู้หญิงก็มีเหมือนกันเรื่องมี เราไม่ยกเราไม่
 ตำหนิทางใดนะ มีเหมือนกัน แต่ที่ออกหน้าออกตาเร็วที่สุดคือผู้ชาย ถ้าไม่มีธรรมนอน
 ติดข้างกันอยู่ก็ผลอไม่ได้ ถ้าลงมีธรรมในใจแล้วผ้าเป็นผ้าเมียเป็นเมียแล้ว เทาไรถึง
 ไหนถึงกัน ตายด้วยกันเป็นด้วยกัน นี่คือความสุข นี่คือธรรม ความฝากเป็นฝากตาย
 ทำไมไม่เอามาใช้ในครอบครัวเห้าเรือน ไปหาทำไมอีหนือบ้า ว่างั้นแหะเราโมโห
 อยากหาอะไรตีด้วยนะ มันโมโหนี้มันไม่ถึงใจ เพราะสอนเทาไรมันก็ไม่รู้เรื่องรู้ราว มัน
 ไม่ยอมรับธรรมรับธรรม มันจะเอาตั้งแต่ความชั่วช้าลามกมาฝากกันตลอดเวลา ธรรมะ
 มีอยู่ซึ่งเป็นน้ำดับไฟมันไม่ยอมเอามาชะมาล้าง ถึงได้เกิดความเดือดร้อน

ไปซิโลกอันนี้ เรว่าสถานที่ใดมีความสุขความเจริญ อย่าไปหาให้เป็นบ้าเปล่าๆ
 นะ ถ้าเจ้าของไม่ทำตัวเจ้าของให้เป็นคนดี ไปที่ไหนเป็นกองทุกข์ทั้งนั้น เพราะเจ้าของ
 สร้างความทุกข์ เขาก็สร้างเราก็สร้าง ต่างคนต่างสร้าง เอาความทุกข์มาฝากกันมีความ
 สุขที่ไหน โลกนี้มีความสุขที่ไหน เพราะกิเลสเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงใหญ่โตครอบ
 ล้อมโลกทั่วไปหมด แล้วใครก็หลงตามมันๆ ไปเรื่อย แล้วพูดประจบประแจงเสียแข่ง
 เสียขากิเลสนี้เก่งมากนะ ที่จะพูดตำหนิติเตียนกิเลสไม่ค่อยมี แต่เรื่องธรรมมักจะตำหนิ
 เสมอ ชวนไปวัด โอ้ย ไม่ไปแหะ วดอย่างนั้นอย่างนี้หาเรื่องแล้วนะ ไปวัดไปวาไปฟัง
 เทศน์ฟังธรรมไม่อยากจะไป กิเลสมันพาตำหนิเราไม่รู้ไหม เราเป็นเครื่องมือของกิเลสให้มัน
 เอาไปตำหนิ ตำหนิวัดวา ตำหนิพระเจ้าพระสงฆ์ ตำหนิศีลธรรมตำหนิศาสนาหาว่าครี

ว่าล้าสมัย ตัวทันสมัยมันเป็นยังไงเอามาอวดบ้างซิ เอาตัวทันสมัยมาอวดหลวงตาบ้างให้
เห็นสักหน่อยนะ

นี่ครองหมัดแล้วนะ เรื่องธรรมพระพุทธเจ้าที่ปฏิบัติมานี้เต็มหัวใจแล้ว ไม่สงสัย
มรรคผลนิพพานมีหรือไม่มี เราไม่ไปทูลถามพระพุทธเจ้า เพราะท่านสอนเพื่อมรรคผล
นิพพานแท้ๆ ปฏิบัติตามนั้นไม่ไปถึงมรรคผลนิพพานจะไปไหน นี่มันก็เต็มอยู่ในหัวใจ
นี้แล้ว เราจึงไม่มีอะไรสงสัยในโลกอันนี้ สอนโลกนี้เราสอนด้วยความเมตตาสงสาร ถึง
วาระของเราแล้วตัดผิงเดียว ไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา หลวงตาบัวตายแล้วไป
ไหนนาไม่ต้องมาขู่ เราฝึกตัวของเรามาพอแล้ว นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าฝึกจนกระทั่ง
พอไม่มีที่ตำหนิ จะไปตำหนิที่ตรงไหนไม่มีที่ตำหนิ สอนตัวเองปฏิบัติตัวเองให้ดีเต็มที
แล้วไม่มีที่ต้องติ ถ้างลองให้กิเลสมาลากมาเถไปแล้วมีทุกข์ตลอดเวลาจนกระทั่งวันตาย
ตายแล้วยังลงไปจมอยู่ในนรกอีก

ท่านทั้งหลายยังเข้าใจอยู่หรือว่านรกไม่มี ให้กิเลสหลอกอีกหรือ ใครจะไปตก
นรกเวลานี้ ก็ผู้ที่ว่านรกไม่มีนั่นแหละ กองรับเหมาใหญ่อยู่ตรงนี้นะไม่อยู่ที่ไหน บาป
บุญนรกสวรรค์ ก็เราสร้างบาปอยู่ตลอดเวลา บุญไม่ค่อยสร้างจะเอาบุญมาจากไหน มี
แต่สร้างบาปตลอดเวลา แล้วบาปไม่มาติดอยู่กับผู้สร้างจะไปไหน มันไม่ได้ติดอยู่ต้นไม้
ภูเขาบาปบุญนรกสวรรค์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ไปนรกสวรรค์ คนผู้สร้างบาปสร้างบุญต่าง
หากจะไปนรกสวรรค์ ให้ดูคนนะ ดูคนคือดูใคร ดูเราให้ดี ถ้าดูเราไม่ดีจะบกพร่อง
ตลอดเวลาจมไปเรื่อยๆ นะให้จำให้ดีทุกคน

ท่านทั้งหลายมานี้มาเพื่ออรรถเพื่อธรรม วันนี้เป็นโอกาสอันดี หูตาก็ได้เห็นวันนี้
ได้เห็นวัดเห็นวาเห็นพระเจ้าพระสงฆ์ตามี หูมีก็ได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเป็นยังงั้นวัน
นี้ เอาไปพิจารณาซิ ตา หู จมูก ลิ้น กาย มีติดมาตั้งแต่เกิด ใช้ในทางเป็นประโยชน์ก็
เป็นประโยชน์ ใช้ในทางเสียหายก็เสียหายวันยังค่ำ วันนี้ได้นำเอามาใช้ในทางเป็น
ประโยชน์ ขอให้ทำประโยชน์ให้ได้สมใจนะวันนี้ ฟีน้องทั้งหลายมา ออย่ามาเฉยๆ มา
โื้อ้เอื้อ ะ เทียนนั่นเทียนนี้ไ้เกิดด้วยความเพลิตเพลิต ให้กิเลสจูงจมูกลงไปไม่ใช่ธรรม ไม่
เกิดประโยชน์อะไร ไปไหนก็ให้กิเลสจูงไปแล้วเอาธรรมเป็นโล่บังหน้า วันนี้จะไปวัดไป
วาวอย่างนั้นอย่างนี้ ธรรมชาติแท้ๆ แล้วกิเลสลากไปอยู่ลึกลับ กิเลสมันลากอยู่ลึกลับ ให้
พากันจำเอาทุกคน ๆ

ไปแล้วให้ปฏิบัติตัวนะ อย่าไปเร่ ๆ ร่อน ๆ เราเรียนมาทุกคน ๆ ทำไม่ไม่รู้จักรวี
รักษาตัวเอง เรียนมาทำอะไร เกิดประโยชน์อะไร สู้เด็กกอมมือเขาไม่ได้นะ เด็กเขาไม่ได้
ทำความชั่วซ้ำลามากเหมือนผู้ใหญ่เรา ผู้ใหญ่เรานี้เรียนมาสูงเท่าไร ๆ ยิ่งทำความชั่วซ้ำ
ลามากจนไม่มีบาปมีบุญติดตัว ตายไปแล้วก็ลงจมนรก ก็น่ากลัวว่านรกจะแตกเหมือน

กัน เพราะมันไม่กลัวนรกละซี มันจะเอานรกให้แตก ให้อยกโคตรมันลงไปตคนรกก็น่าไปซี
มันแตกหมดทั้งหัวมันนั่นแหละ นรกไม่มีคำว่าแตกแหละ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้
พอ เหนื่อยแล้ว

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd